

בש"פ 7004/15 - פלוני, פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7004/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררים: 1. פלוני
2. פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט י' אברהם) במ"ת 37900-04-15 מיום 15.10.2015

תאריך הישיבה: י"ג בחשוון התשע"ו (26.10.2015)

בשם העוררים: עו"ד ראפי מסאלחה

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. נגד העורר 1 (להלן: העורר) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה, והוא נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הנתונים הצריכים לעניין פורטו בהחלטת השופט נ' הנדל בבש"פ 3957/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.2015), ולמותר הוא לשוב עליהם פעם נוספת. במסגרת בקשה שהגיש העורר לעיון חוזר בהחלטה בעניין מעצרו עד תום ההליכים, הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט י' אברהם) ביום 30.6.2015 על שחרור העורר למעצר בית מלא בבית אחותו. עוד הורה בית המשפט כי העורר יפקיד סכום של 30,000 ש"ח ויחתום על התחייבות עצמית; וכי המפקחים עליו יחתמו על ערבות בסך של 15,000 ש"ח כל אחד. ביום 25.9.2015 הגישה

עמוד 1

המבקשת בקשה לעיון חוזר בהחלטה, שבגדרה נטען כי העורר הפר את תנאי חלופת המעצר והתבקש מעצרו מאחורי סורג ובריא עד לתום ההליכים נגדו.

2. ביום 15.10.2015 הורה בית המשפט - נוכח קביעתו כי העורר הפר את תנאי חלופת המעצר - על חילוט סך של 10,000 ש"ח מתוך הפיקדון שהפקיד העורר; וחייב את הערבה - היא העוררת 2 - לשלם סך של 5,000 ש"ח לאוצר המדינה על יסוד ערבותה. בנוסף הורה בית המשפט כי יוצעו שני מפקחים נוספים וכי סכום הערבות יוגדל. בצד אלה הורה בית המשפט כי יוגש דיווח מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני לגבי האפשרות של מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני במקום חלופת המעצר שבה היה מצוי העורר באותו מועד. המשך הדיון בבית המשפט המחוזי נקבע ליום 22.10.2015.

3. עוד קודם להמשך הדיון, ביום 20.10.2015, הגיש העורר את הערר שלפניי, שנסב על ההחלטה מיום 15.10.2015. בדיון בערר שהתקיים לפניי היום נמצא כי בית המשפט המחוזי - בסיכומו של הדיון שהתקיים ביום 22.10.2015 - קבע כי העורר לא מילא אחר תנאי חלופת המעצר שנקבעו, ומשכך הורה בית המשפט על מעצרו עד להחלטה אחרת, שתינתן לאחר שיוגש הדיווח מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני. המשך הדיון נקבע ליום 29.10.2015. הערר שלפניי נסב כאמור על ההחלטה מיום 15.10.2015, שאותה תוקף העורר במישורים שונים. דא עקא, טרם כניסה לגופו של הערר יש להכריע בשאלה - שאותה העלתה גם המשיבה בפתח טיעונה - אם יש מקום להידרש ל"החלטת ביניים" קודם שניתנה הכרעה סופית של בית המשפט המחוזי בבקשת המשיבה לעיון חוזר.

4. לאחר שקילת טיעוניהם המפורטים של הצדדים, מצאתי כי על פי אמות המידה שעליהן עמדתי בעניין מזאריב - שיפים לענייננו בשינויים המחוייבים - אין מקום להידרש לגופו של הערר בשלב הנוכחי (בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.6.2015) (להלן: עניין מזאריב)). כפי שצינתי שם, מקובלת עליי הגישה שלפיה בית משפט זה יידרש לדיון ב"ערר ביניים" רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. בבוא בית המשפט להכריע אם להידרש ל"ערר ביניים" יש ליתן את הדעת - מבלי למצות - לשיקולים של יעילות ושל חיסכון במשאבים שיפוטיים. שיקול מרכזי בהקשר זה יהא המועד הצפוי לסיום הדיון לפני הערכאה הדיונית ולמתן ההחלטה בשאלת המעצר. ככל שההחלטה צפויה להינתן במועד קרוב תקטן הנכונות לדון ב"ערר הביניים" ויהיה זה מוצדק לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה (ראו גם: בש"פ 2269/15 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-9 (5.4.2015); בש"פ 371/15 בלעום נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.1.2015)).

5. בישמנו כלל זה למקרה שלפנינו, לא מצאתי עילה להידרש לגופו של הערר שלפניי בשלב זה. בית המשפט המחוזי קבע כאמור המשך דיון ליום 29.10.2015 ויש לאפשר לו לסיים את מלאכתו. לעורר שמורה הזכות לערור לבית משפט זה לאחר מתן ההחלטה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים בבית המשפט המחוזי.

הערר נמחק אפוא.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ו (26.10.2015).

